

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 29 d'octubre del 2002 la representació processal de la societat P.S. SL va formular demanda contra el Sr. M.M.M. i la societat C.M. SA en reclamació de la suma de 97.262,02 euros, import de diferents treballs de construcció portats a terme per la seva mandant en les obres "Aparthotel Baccarà", "Edifici Prat Petit", "Obra Vinyal i "Obra Princesa Park d'Arinsal" amb un import total de 97.265,02 euros.

II.- La representació de la societat C.M. SA i del Sr. M.M.M. va contestar a la demanda admetent haver reconegut deure la suma de 43.305,78 euros. Pel contrari, negava ser deutora de cap quantitat pel que fa l'obra anomenada "Hotel Baccarà", sinó que entenia que era la part agent la que li devia a ella 15.859,98 euros que s'havien de compensar amb el deute que ella havia reconegut. Pel que fa a la retenció del 5% en garantia, reconeixia deure 17.358,29 euros. En relació a l'obra anomenada "Edifici Prat Petit" admetia deure 3.629,66 euros i pel que fa a l'obra "Peixateria Navina" entenia que no devia cap quantitat, sinó que era l'adversa la que li devia a ella 355,27 euros, sumant en total un deute a favor de la part agent de 48.078,48. D'altra banda,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

formulava una reconvenció implícita afirmant que l'agent li devia en concepte de diversos treballs realitzats a la seva propietat la suma de 14.719,42 euros, de tal manera que finalment sols li devia 33.359,06 euros, quantitat que a més van convenir que quedaria saldada per diversos conceptes. En relació a la legitimació passiva del Sr. M.M.M. afirmava que el citat senyor era purament soci de la societat i que no va actuar en nom i interès propi al sots-contratar a l'agent.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica reiterant els seus arguments.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 28 de març del 2006 estimant parcialment tant la demanda formulada per la representació de P.S. SL com la reconvenció presentada per C.M. SA i condemnant solidàriament a aquesta darrera societat i al Sr. M.M.M. a pagar l'import de 79.239,88 euros més els interessos corresponents.

V.- El quatre de juliol del 2006 la representació processal del SR. M.M.M. i de la societat C.M. SA formula recurs d'apel·lació i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita la seva revocació i l'estimació dels seus arguments.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Al·lega en primer lloc el recurrent que, si bé és cert que el dia 19 d'abril del 2001 la societat C.M. SA va signar un reconeixement de deute, posteriorment es van signar tres convenis més entre els litigants.

Per tal de donar resposta als greuges que formula la recurrent cal posar en primer lloc de relleu que la Sentència recorreguda no nega, encara que tampoc en fa menció, que posteriorment a la signatura del reconeixement de deute es van signar tres convenis en els quals es pactava certes compensacions de crèdit. No

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

obstant, la recurrent en cap moment quantifica quina suma s'havia de descomptar de la quantitat deguda com a conseqüència dels citats convenis i de l'examen de les actuacions es dedueix que en el conveni signat el dia 3 d'octubre del 2001 (foli 74) no es compensa cap de les lletres de canvi que van ser retornades sense pagar i que són objecte de reclamació per la part agent, és a dir, la de venciment 30 d'octubre del 2001 per un import de 2.000.000 ptes. (foli 24), la de venciment 30 de novembre del mateix any per un import també de 2.000.000 ptes. (foli 26) i la de venciment 30 de desembre del mateix any d'import 2.699.847 ptes. (foli 28). Pel que fa al conveni signat el dia 5 de novembre del 2001 (foli 75), tampoc en ell es compensen cap de les lletres citades, ja que no es corresponen els imports que es citen. En relació al conveni signat el dia 17 de desembre del 2001 (foli 76), tampoc en aquella ocasió es compensa cap de les lletres que van ser retornades, que es van emetre fruit del reconeixement de deute del 19 d'abril del 2001 i que són objecte de la demanda. Raons totes elles que porten a desestimar de manera radical aquest motiu del recurs.

II.- Afirmar en segon lloc la recurrent que, en relació als treballs efectuats al "Aparthotel Baccarà", de la suma de 5.887.017 ptes., resultat de restar de les 57.876.212 ptes. que ella devia a l'agent la suma de 51.989.205 ptes. que va pagar, calia restar en primer lloc la quantitat de 2.619.426 ptes. en concepte del 5% de retenció que l'adversa havia comptabilitzat de forma duplicada, en segon lloc, la suma de 5.487.683 ptes. corresponents a la deducció d'errors de metratge i a treballs que l'agent no va arribar a fer i en tercer lloc la de 418.775 ptes. per treballs efectuats per ella per compte de P.S. SL, de tal manera que era la part agent la que li devia a ella per aquest concepte 15.859,98 euros per aquest concepte.

Pel que fa al descompte que es reclama de 2.619.426 ptes. en concepte del 5% de retenció, cal tenir en compte que, tal com destaca la mateixa recurrent, totes les certificacions inclouen les anteriors i per tant la número 19 inclou totes les demés. Si examinem aquesta certificació (foli 36) veurem que en ella es descompta la suma de 2.893.811 ptes. en concepte de retenció del 5%, és a dir que ni el 5% de garantia té l'import de 2.619.426 ptes. que defensa la recurrent, ni se li ha

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

comptabilitzat de manera duplicada perquè la certificació divuitena no és la darrera, ni cal confondre el 5% de retenció de l'obra del "Aparthotel Baccarà" amb la de l'obra "Edifici Prat Petit".

En relació als errors de metratge i de les obres no fetes que al·lega la recurrent, cal concordar amb l'Hble. Batlle que aquests errors i mancances no s'han acreditat, ja que el document del foli 77 és un document redactat unilateralment, que no ha estat reconegut per l'adversa i entenem que les declaracions de la Sra. Eulàlia Codina, antiga treballadora de C.M. SA, (foli 778 en relació al 666) no poden per sí soles considerar-se prova suficient d'uns errors de metratge i de mancances en els treballs que requeririen una prova més clara. D'altra banda, el peritatge efectuat per "Pirineu Paymà" (foli 712) destaca que és impossible saber si es va donar una capa de més als apartaments i, en relació a les portes col·locades, afirma que el pressupost concorda amb el que va poder observar als apartaments que va poder visitar, però que no va poder accedir a tots ells. En el mateix sentit el dictamen elaborat pel perit Sr. V. afirma igualment que és totalment impossible saber si es van donar una o tres capes i respecte de les portes i radiadors tampoc pot donar una valoració clara perquè el perit no va poder visitar tots els apartaments, raó per la què el fet que estimi que en un apartament hi havia dues portes menys de les pressupostades no significa que el número total sigui inferior al pressupostat.

Per últim, l'import de 418.775 ptes. equivalents a 2.516,89 euros ja li descompta la Sentència recorreguda al final del quart paràgraf del Considerant tercer.

Per totes aquestes raons, entenem que tampoc es pot donar lloc a aquest motiu del recurs, que d'altra banda repeteix fil per randa les manifestacions recollides en la contesta a la demanda i que ja van ser examinades per l'Hble. Batlle sense que es contradiguin les seves apreciacions, raó que ja seria suficient per desestimar-lo i entendre que s'ha formulat amb finalitat estrictament dilatòries.

III.- Pel que fa a l'obra anomenada "Prat Petit" afirma la recurrent que la retenció del 5% de garantia no es va descomptar en cada certificació, de tal manera que

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

en cada certificació es calcula el 5% sobre el 5% de la certificació anterior i per aquest motiu la factura número 3924, que considera que és la mateixa que la 3818, posa de relleu correctament que l'import degut és 43.592.984 ptes.

De l'examen de les actuacions es dedueix que a la factura 3924 (foli 46) del total de 43.592.934 ptes. se li dedueixen una sèrie de quantitats restant un total de 410.656 ptes., raó per la qual l'agent reclama a la demandada una quantitat inferior a la que aquesta mateixa reconeix (934.273 ptes.) entenent, en el mateix sentit que la Sentència recorreguda, que amb aquesta diferència es compensava el fet de no haver descomptat en la factura 3470 (foli 313) el 5% de garantia. No obstant, a la citada quantitat se li ha sumar l'import de 2.106.973 ptes. de la factura 3957, import del 5% de retenció en garantia que la part agent té dret a recuperar transcorregut un any de finalitzada l'obra, més 151.655 ptes. de despeses per les lletres retornades.

Per aquesta raó, entenem en el mateix sentit que la Sentència d'instància que és correcta la reclamació de 16.042,72 euros per aquest concepte, sense que es pugui admetre que calgui descomptar 330.349 ptes. per uns errors de metratge que suposadament es recullen a la factura número 3818 (foli 409) que ni es pot considerar una repetició de la 3924, ja que no coincideixen ni les dates, ni les deduccions, ni en cap cas fa referència a uns errors de metratge.

IV.- En relació a les obres efectuades a la "Peixateria Navina", afirma la recurrent que l'import de dites obres era de 1.513.838 ptes. i no pas de 1.820.675 ptes. al·legant un altre vegada errors de metratge, però, en el mateix sentit que en el supòsit de l'Aparthotel "Baccarà", cal posar de relleu que no és suficient el testimoni d'una antiga treballadora de l'empresa per considerar acreditada l'existència d'un error de metratge sense aportar a les actuacions cap altre prova d'aquest error.

V.- Per últim, al·lega la recurrent que els possibles deutes envers la part agent havien estat compensats pels treballs realitzats per ella en favor de l'adversa, treballs que en part ja han estat reconeguts

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

per la Sentència d'instància sense que en aquest recurs es posi de relleu per quin motiu es discrepa de la mateixa. Pel que fa als possibles defectes que presentava l'obra de l'edifici "Prat Petit", el mateix recurrent reconeix que la declaració del Sr. Cachafeiro no és gens aclaridora i un altre vegada fonamenta la seves al·legacions en l'únic testimoni de la Sra. Codina, testimoni que per si sol no resulta rellevant, com hem posat repetidament de relleu

VI.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. M.M.M. i de la societat C.M. SA contra la Sentència dictada en data 28 de març del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, amb imposició de les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-